

अन्यत्र ।

“अनुभूतं प्रियादिनामर्थानां चिन्तनं स्मृतिः ।
तत्र कम्पाङ्गवैवश्यास्मिन्नज्ञसितादयः ॥”

इत्युज्ज्वलनौलमणिः ॥

तत्पर्यायः । चिन्ता २ आध्यानम् ३ । इत्य-
मरः । १।७। २८ ॥ चिन्तिया ४ । इति
भरतधृतरभसः ॥ चिन्तः ५ । इति श्रीरस्वामी ॥
आध्या ६ । इति रामाश्रमः ॥ चिन्तितः ७
ध्यानम् ८ । इति शब्दरत्नावली ॥ स्मरणम् ८
चर्चा १० । इति जटाधरः ॥ सा तु गर्भस्थस्य
अष्टभिर्मासैर्भवति । इति सुखबोधः ॥ * ॥
स्मृतिकारकौषधं यथा,—

“शङ्खपुष्पी वचा सोमा ब्राह्मी ब्रजसुवर्चला ।
अभया च गुडुची च अट्ठरूपकवाकुची ॥
एतैरक्षसमैर्भगैर्घृतं प्रस्थं विपाचयेत् ।
कण्टकाद्या रसं प्रस्थं ब्रह्म्या च समन्वितम् ॥
एतद्ब्राह्मीघृतं नाभ स्मृतिमेषाकरं परम् ॥”

इति शार्ङ्गे १८८ अध्यायः ॥ * ॥

मन्यादिमुनिप्रणीतशास्त्रविशेषः । स्मरन्ति वेद-
मनया स्मृतिः । महर्षिभिर्वेदाधेचिन्तनं
स्मृतिः । तद्योगात् अन्योऽपि स्मृतिरिति
मुकुटः । स्मृतिकर्तृणां नामानि धर्मशास्त्र-
शब्दे दृष्टव्यानि । तत्र मनोः स्मृतेः प्राधान्य-
म् । यथा,—

“वेदार्थोपनिबन्धत्वात् प्राधान्यं हि मनोः
स्मृतम् ।
मन्वर्थविपरीता तु या स्मृतिः सा न शस्यते ॥”

इति कुल्लूकभट्टधृतवृहत्स्मृतिवचनम् ॥
तत्पर्यायः । धर्मसंहिता २ । इत्यमरः । १।
६।६ ॥ धर्मशास्त्रम् ३ । इति जटाधरः ॥
संहिता ४ स्मृतिकौविका ५ । इति शब्द-
रत्नावली ॥ स च सात्त्विकराजसतामसमेदेन
त्रिविधः । यथा,—

“तथैव स्मृतयः प्रोक्ता ऋषिभिस्तुगुणान्विताः ।
सात्त्विका राजसाश्चैव तामसाः शुभदर्शने ॥
वागिष्टं चैव हारीतं व्यासं पाराशरं तथा ।
भारहृजं काश्यपञ्च सात्त्विका मुक्तिदाः ॥

शुभाः ॥

आवनं याज्ञवल्कराश्च आत्रेयं दाक्षमेव च ।
कात्यायनं वैष्णवञ्च राजसाः स्वर्गदा मताः ॥
गौतमं बार्हस्पत्यञ्च संवर्तञ्च यमं स्मृतम् ।
सांख्यं बौध्दानसं देवि तामसा निरयप्रदाः ॥
किमत्र बहुनोक्तेन पुराणेषु स्मृतिष्वपि ।
तामसा नरकायैव वर्जयेत्तान् विचक्षणः ॥
अतो हि राजसं कम्पे तामसञ्च वरानने ।
प्राणान्ते नैव कुर्याद् विवेकी तत्त्वविन्नरः ॥
विना तु सात्त्विकं कम्पे यत्रासाधारणं हरेः ।
कंटाचिद्राजसं कार्यं मानसैस्तामसं न तु ॥
अतिस्मृतिपुराणोपराणेष्वामेषु च ।
भर्हितातन्मशास्त्रेषु गिरजे यामलादिषु ।
ब्रह्मरात्रादिष्वपि शरीरे यः सात्त्विको मतः ॥”

इति प्राज्ञोत्तरखण्डे ४३ अध्यायः ॥

स्मृतिमान्, [त्] त्रि, (स्मृतिर्विद्यतेऽस्येति ।
स्मृति+मतुप् ।) स्मृतिविशिष्टः । चिन्तावान् ।
(यथा, मनुः । ७। ३४ ।

“अनुरक्तः शुचिर्देवः स्मृतिमान् देशकालवित् ।
वपुष्मान् वीतभीर्वाग्मी दूतो राज्ञः प्रशस्यते ॥”
स्मृतिविरुद्धः, त्रि, (स्मृतेर्विरुद्धः ।) धर्मशास्त्र-
विपरीतः । यथा, कूर्मपुराणे हिमालयं प्रति
देवीवाक्यम् ।

“यानि शास्त्राणि दृश्यन्ते लोकेऽस्मिन् विवि-
धानि च ।

श्रुतिस्मृतिद्विद्वानि निष्ठा तेषां हि तामसो ॥

करालभैरवश्चैव यामलं नाम यत् कृतम् ।

एवमादीनि चान्यानि मोहनार्थानि तानि वै ॥

मया स्मृतानि चान्यानि मोहायैषां भवार्थवे ॥”

इति मलमासतत्त्वम् ॥

स्मृतिशास्त्रं, स्त्री, (स्मृतिरेव शास्त्रम् ।) धर्म-
संहिता । यथा, एकादशीतत्त्वधृतभविवि-
पुराणवचनम् ॥

“स्मृतिशास्त्रे विकल्पस्तु आकाङ्क्षापूराणसति ॥”

स्मृतिहेतुः, पुं, (स्मृतेर्हेतुः ।) स्मरणकारणम् ।

तत्पर्यायः । वासना २ संस्कारः ३ भावना ४ ।

इति जटाधरः ॥

स्मृत्यपेतः, त्रि, (स्मृतेरपेतः ।) स्मृतिविरुद्धः ।

इति केचित् ॥

स्मरः, त्रि, (स्मि ड ईषदसने + “नमिकम्य-
स्मजसकमहिंसदीपो रः ।” ३। २। १६७ ।

इति रः ।) विकशितः । इति हेमचन्द्रः ॥

(यथा, साहित्यदर्पणे । ३। १०० ।

“कान्तिः काञ्चनधम्यकप्रतिनिधिर्वाणी सुधा-
सार्द्धिनी ॥

स्मैरेन्द्रीवरदामसोदरवपुस्तस्याः कटाक्षच्छटा ॥”

ईषदसशनीलः । इति संचिन्ससारोणादिवृत्तिः ॥

(यथा, कुमारः । ५। ७० ।

“इयञ्च तेषां पुरतो विडम्बना
यदुदया वाणराजहार्यया ।
शिलोक्य वृद्धोद्धमधिष्ठितं त्वया
महाजनः स्मरमुखो भविष्यति ॥”

स्मरविष्कारः, पुं, (स्मरः प्रफुल्लः विष्कारः पक्षी ।)

मयूरः । इति केचित् ॥

स्यदः, पुं, (स्यन्द + घञ् । “स्यदो जवे ।” ६।

४। १८ । इति निघातनात् साधुः ।) वेगः ।

इत्यमरः । १। १। ६७ ॥

स्यन्द, ऊ ड व ल् लु सुतो । इति कविकल्पदुमः ॥

(स्मा०-आ०-सक०-वेट् ।) अन्तःस्थाद्युक्तः ।

ऊ, अस्यन्दित् अस्यन्त । ड, स्यन्दते । व,

स्यनस्यति स्यन्दिष्यति । लृ, अस्यदत् । लुतिः

चरणम् । प्रस्यन्दस्मदरात्पुल्लुधमधुपेयत्वं गण-

कृतानित्यत्वमिति रमातायः । वस्तुतस्तु प्रस्य-

न्दनं प्रस्यन्दः प्रचादिह्यादन् ततः प्रस्यन्द

इवाचरतीति कौ प्रचन्तम् । इति दुर्गादासः ॥

स्यन्दः, पुं, स्यन्दनम् । स्यन्धधातोर्जन् प्रत्ययेन

निष्पन्नः ॥ (यथा, राजतरङ्गिण्याम् । १। २४ ।

“तदमन्दमजस्यन्दसुन्दरं निपीयताम् ।

श्रीचशक्तिपुटेः स्यष्टसङ्गराजतरङ्गिणी ॥”

रोगविशेषः । यथा, सुश्रुते । २। ४६ ।

“स्यन्दाग्निसादच्छर्द्वादीनामयान् जनयेद्बहून्

खेदोद्भूतः । इति श्रीधरस्वामी ॥ यथा, भाग-

वते । ५। ११। ६ ।

“यत्रोदिते तस्य समानसूत्रनिपाते निरुद्धोचति

यत्र कचन स्यन्देनाभितपतीति ॥”

स्यन्दनं, स्त्री, (स्यन्द + ल्युट् ।) चरणम् । (स्यन्दते

इति । स्यन्द + “बहुलमन्यत्रापि ।” उणा० २।

७८ । इति युच् ।) जलम् । इति मेदिनी ॥

गमनञ्च ॥

स्यन्दनः, पुं, (स्यन्दते चलतीति । स्यन्द + युच् ।)

चक्रयुक्तयुद्धप्रयोजनयानम् । रथ इति स्यातम्

(यथा, रघुः । १। ३६ ।

“स्त्रिधगश्चौरनिर्घोषमेकं स्यन्दनमास्थितौ ।

प्रावृषेण्यं पथोवाहं विदुर्देरावताविव ॥”

तिनिशवृत्तः । इत्यमरः । २। ४। २६ ॥ वृत्तार्ह-

दिशेषः । इति हेमचन्द्रः ॥ वायुः । इति

केचित् ॥ शीघ्रे, त्रि, (स्यन्दके, च त्रि ॥

यथा, कथासरित्सागरे । १०३। ६२ ।

“ग्रहेः परिवृतं चन्द्रमवतीर्णमिवास्वरात् ।

रूपोपमानमन्येषाममृतस्यन्दनं दृशोः ॥”

स्यन्दनदुमः, पुं, (स्यन्दन एव दुमः ।) तिनिश-

वृत्तः । इति शब्दरत्नावली ॥

स्यन्दनारोहः, पुं, (स्यन्दनमारोहतीति । आ +

रुह + अण् ।) रथस्थितयोद्धा । रथी । इत्य-

मरः । २। ८। ६० ॥

स्यन्दनिः, पुं, तिनिशवृत्तः । इति रत्नमाला ॥

स्यन्दनी, स्त्री, (स्यन्दते इति । स्यन्द + ल्युट् ।

ङीप् ।) लाला । इति राजनिर्घण्टः ॥ मूत्र-

नाडीति केचित् ॥

स्यन्दिनी, स्त्री, (स्यन्दते इति । स्यन्द + णिनिः ।

ङीप् ।) लाला । इत्यमरः । २। ६। ६७ ॥

स्यन्दी, [न्] त्रि, स्रवति यः । स्रावकः । स्यन्द-

धातोर्णिन्प्रत्ययेन निष्पन्नः । इत्यमरटीकायां

रामायणम् ॥ (यथा, उत्तररामचरिते १ अङ्के ।

“जीवयन्त्रव ससाध्वसयम-

खेदबिन्दुरधिकगणमर्प्यताम् ।

बाहुरेन्द्वमयूखचुस्वित-

खन्दिचन्द्रमणिहारविभ्रमः ॥”

स्यन्नः, त्रि, (स्यन्द + क्तः । स्तुतः । इत्यमरः ।

३। २। ८२ ॥ (यथा, भट्टिः । ५। ८३ ।

“अथायास्यन् कषायात्तः स्वन्नखेदकणोत्पन्नः ।

सन्दर्शितान्तराकृतस्तामवादीदृशान्नः ॥”

स्यन्नबीणः, त्रि, (स्यन्ना बीणा यत्र ।) स्तुतः ।

इति हेमचन्द्रः ॥

स्यम, उ ण श ध्वनने । इति कविकल्पदुमः ॥

(तुदा०-पर० सक०-सेट् क्वावेट् ।) अन्तः-

स्थादियुक्तः । उ, स्यमित्वा स्यान्त्वा । ण,

स्यमतुः अयमतुः । श, स्यमती स्यमन्ती । इति

दुर्गादासः ॥